

- 3) Kolmas kanneperuste, johon kantaja myös vetoaa toissijaisesti, perustuu väitetyn tuen määrän virheelliseen määrittämiseen.

Kanne 31.10.2016 – BNP Paribas v. EKP

(Asia T-768/16)

(2017/C 006/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BNP Paribas (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Champsaur ja A. Delors)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan keskuspankin 24.8.2016 tekemän päätöksen ECB/SSM/2016 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/136 SEUT 256 ja SEUT 263 artiklan nojalla
- velvoittamaan Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka Euroopan keskuspankki on tehnyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1; jäljempänä asetus N:o 575/2013) säännösten tulkinnassa.

Näin ollen kantaja väittää muun muassa, että EKP:n 24.8.2016 tekemä päätös, jolla hylättiin sen esittämä vaatimus saada lupa jättää julkisen sektorin vastuut pois vähimmäisomavaraisuusasteen laskemisesta (jäljempänä riidanalainen päätös),

- on Euroopan unionin lainsäätäjän tarkoituksen ja asetuksella N:o 575/2013 tavoiteltujen päämäärien vastainen
 - poistaa mainitun asetuksen 429 artiklan 14 kohdalta tehokkaan vaikutuksen
 - tarkoittaa sitä, että EKP loukkaa Euroopan unionin lainsäätäjän toimivaltaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisessa päätöksessä tehtyyn ilmeiseen virheeseen säänneltyihin talletuksiin liittyvän vakavaraisuuden riskin arvioinnissa siltä osin kuin EKP on jättänyt ottamatta huomioon oikeudellisen kehyksen ja näihin talletuksiin liittyvät empiiriset tiedot sekä Euroopan pankkiviranomaisen asiaa koskevat kertomukset, ja tehnyt arviointivirheen sekä velkaantumisriskin että muiden siihen liittyvien vakavaraisuuden riskien arvioinnissa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen riidanalaisessa päätöksessä, koska siinä yhtäältä loukataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa mainittua yleistä suhteellisuusperiaatetta ja toisaalta ei kunnioiteta suhteellisuusperiaatteen liittyviä erityisiä vaatimuksia vakavaraisuuden valvonnan osalta, kun siinä vaaditaan, että vakavaraisuuden vaatimukset mukautetaan pankin liiketoimintamalliin ja siihen liittyviin riskeihin rahoitusalan ja talouden osalta.
-